

Î N C H E I E R E

16 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Silviei Ștefănică, avocatul Tudor Barbă,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Silvia Ștefănică împotriva Svetlanei Ciotu și Andrey Revin-Chotu cu privire la restituirea împrumutului, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016

c o n s t a t ă :

La data de 28 iulie 2014 Silvia Ștefănică a depus cerere de chemare în judecată împotriva Svetlanei Ciotu cu privire la restituirea împrumutului, iar ulterior a atras în calitate de copârît pe Andrey Revin-Chotu.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, în baza recipisei din 01 mai 2011 i-a împrumutat Svetlanei Ciotu suma de 7500 de euro, cu termen de rambursare pînă la 01 august 2011, însă pîrîta nu și-a onorat obligațiile.

Susține că, conform recipisei din 18 decembrie 2012, Andrey Revin-Chotu, feciorul pîrîtei Svetlanei Ciotu, și-a asumat obligația de a achita datoria mamei sale în sumă de 7500 de euro pînă la data de 10 martie 2013, iar în caz de imposibilitate, să-i transmită apartamentul său pe care îl deține cu drept de proprietate.

Menționează că, Svetlana Ciotu și Andrey Revin-Chotu nu și-au onorat obligațiile asumate pînă la termenele acordate, eschivîndu-se de la discuții.

Solicită încasarea în mod solidar de la Svetlana Ciotu și Andrey Revin-Chotu suma de 7500 de euro cu titlu de datorie, taxa de stat și cheltuielile de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 14 mai 2015 s-a admis parțial acțiunea, s-a încasat de la Svetlana Ciotu în beneficiul Silviei Ștefănică suma de 7500 de euro cu titlu de datorie, în lei moldovenești la cursul oficial al BNM la momentul executării hotărîrii, s-a încasat de la Svetlana Ciotu în beneficiul Silviei Ștefănică suma de 2115,02 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, s-au respins ca neîntemeiat pretențiile Silviei Ștefănică către Andrey Revin-Chotu cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată, s-a anulat măsura de asigurare a acțiunii, dispusă prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2014, prin care s-a aplicat sechestru pe mijloacele financiare, bunurile mobile și imobile ce aparțin cu drept de proprietate lui Andrey Revin-Chotu, în limita valorii acțiunii, suma de 7500 de euro și taxa de stat în mărime de 2115,02 lei.

Prima instanță a reținut că, Svetlana Ciotu nu și-a onorat obligațiunea de restituire a datoriei în sumă de 7500 de euro asumată în baza recipisei din 01 mai 2011, iar între Andrey Revin-Chotu și Svetlana Ciotu nu au luat naștere careva relații juridice de obligații nici la propriu, nici sub formă de garantare a executării obligațiilor de către Svetlana Ciotu. Obligația asumată de Andrey Revin-Chotu în baza recipisei contravine esenței noțiunii de gaj stabilite la art.454 din Codul civil și că acesta nu a garantat executarea obligațiilor în calitate de fidejutor, deoarece aceasta nu corespunde nici după conținut și nici după formă prevederilor art.1147 din Codul civil.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de reprezentantul Silviei Ștefănică, avocatul Tudor Barbă și s-a menținut hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 14 mai 2015.

La data de 08 aprilie 2016, reprezentantul Silviei Ștefănică, avocatul Tudor Barbă a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016 și hotărârii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 14 mai 2015, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de încasare în mod solidar de la Svetlana Ciotu și Andrey Revin-Chotu a datoriei în mărime de 7500 de euro, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4000 de lei și taxa de stat.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale pricinii susținând că, instanțele inferioare au apreciat arbitrar probele, făcând referire la prevederile art.514, art.515, art.567, art.569 din Codul civil, prin care susține că Andrey Revin-Chotu în baza recipisei din 18 decembrie 2012 a preluat datoria Svetlanei Ciotu în sumă de 7500 de euro, și a garantat faptul dat prin transmiterea în posesie a apartamentului nr.1 din str. Putnei 7, mun. Chișinău.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen reieșind din faptul că decizia recurată datează cu 10 februarie 2016, iar cererea de recurs fiind depusă la data de 08 aprilie 2016, ceea ce determină că cererea de recurs a fost depusă în termen.

Argumentele invocate în recurs precum că, Andrey Revin-Chotu în baza recipisei din 18 decembrie 2012 (f.d.39) a preluat datoria Svetlanei Ciotu în sumă de 7500 de euro, și a garantat faptul dat prin transmiterea în posesie a apartamentului nr.1 din str. Putnei 7, mun. Chișinău, nu pot fi reținute, deoarece din conținutul recipisei din 18 decembrie 2012, se conchide că Andrey Revin-Chotu garantează executarea obligațiilor asumate de mama sa (Svetlana Ciotu) și nu îmbracă forma unei preluări de datorie, deoarece nu conține semnătura creditorului în cazul dat, or art.567 alin.(1) din Codul civil prevede că, o datorie poate fi preluată de un terț în temeiul unui contract cu creditorul.

Mai mult ca atât, recipisa respectivă urma să îmbrace forma unui mijloc de garantare a executării obligațiilor, adică unui contract de gaj, ipotecă care trebuia să fie înregistrat în Registrul bunurilor imobile, deoarece are ca obiect un bun imobil, or potrivit dispozițiilor art.470 alin.(1) din Codul civil, gajul fără deposedare trebuie să fie înscris, în modul prevăzut de lege, într-un registru public, iar alin.(2) lit.a) al aceluiași articol, stipulează că ipoteca se înregistrează, conform legislației privind cadastrul bunurilor imobile și legislației cu privire la ipotecă, la organul cadastral teritorial în a cărei rază teritorială este amplasat bunul imobil ipotecat.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devoluează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii, totodată recurentul nu a invocat nici o normă de drept care în opinia sa, a fost încălcată de instanța de apel.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Silviei Ștefănică, avocatul Tudor Barbă, ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Silviei Ștefănică, avocatul Tudor Barbă se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan